

به نام آن که کلام را به انسان آموخت

دوازدهمین همایش گفتاردرمانی ایران

برگزارکنندگان:

دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی - انجمن علمی گفتاردرمانی ایران

تهران، اوین، بلوار دانشجو، خیابان کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، سالن شهید احمدی روشن

ششم تا هشتم اسفندماه ۱۳۹۲

12th Iranian Speech Therapy Congress

Hold by:

University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences
Iranian Scientific Speech Therapy Association

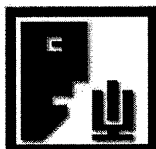
February 25-27, 2014

رئیس همایش: دکتر محمد تقی جقتایی

دبیر علمی همایش: دکتر فریبا یادگاری

دبیر اجرایی همایش: دکتر هاشم فرهنگ دوست

طراحی و تولید
شرکت کاوشگران اطلاعات پویا
۰۱۸۱-۴۲۱۰۷۰۹
www.SpeechTherapy.ir

poster

پوستر

بررسی تولید فعل از منظر ساختمان در بیمار زبان پریش ترانس کورتیکال حرکتی فارسی زبان

- دکتر علی عزیززاده، استادیار گروه زبان شناسی دانشگاه آزاد بیرجند
- اکرم عامل زنده دل، کارشناس ارشد گروه زبان شناسی دانشگاه آزاد بیرجند
- الهام اصل شیرین، کارشناس ارشد گفتاردرمانی، عضو گروه آموزشی گفتاردرمانی مرکز آموزش عالی علوم پزشکی وارسنگان
- دکتر فریبا یادگاری، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران

زبان پریشی اختلالی زبانی است که ممکن است مشکلاتی را در زمینه گوش دادن، خواندن، نوشتن و صحبت کردن ایجاد کند. از آنجایی که این مشکل سبب بروز اختلال در ارتباط با دیگران می شود و روی کیفیت زندگی این افراد تاثیر گذار خواهد بود، مطالعه و پرداختن به ابعاد مختلف آن و نتایج حاصله می تواند نقش مهمی در حل این مشکل داشته باشد. پژوهش حاضر بر آن است تا ساخت فعل را به عنوان یکی از ویژگی های زبان شناختی در زبان پریشی ترانس کورتیکال حرکتی مورد بررسی قرار دهد. این کار بین رشته ای می تواند پایه ای برای درمان این بیماران باشد.

روش کار

تحقیق حاضر بر روی یک مرد ۵۴ ساله، راست دست و فارسی زبان انجام شد. طبق بررسی MRI و نیمرخ زبان شناختی، زبان پریشی ترانس کورتیکال حرکتی در او محرز شد. ۱۰۰ جمله از گفتار خودانگیخته او ثبت و از میان آن ها ۶۰ جمله به طور تصادفی انتخاب و به لحاظ ساختمان فعل از نظر ساده و مرکب بودن تحلیل شدند.

یافته ها

در بررسی ۶۰ جمله از گفتار آزاد بیمار زبان پریش بروکای دارای آپراکسی مشاهده شد که بیمار ۳۷ جمله (۶۱٫۶٪) را با استفاده از فعل ساده و ۲۳ جمله (۳۸٫۳٪) را با استفاده از فعل مرکب تولید کرده است. در این میان بیمار از افعال کمکی و شبه کمکی نیز در تولید افعال ساده و افعال کمکی مدد جست اما تولید افعال با کمک فعل کمکی و شبه کمکی در هیچ کدام از جملات دارای افعال ساده و جملات دارای افعال مرکب پیشی نگرفت، یعنی بیمار افعال کمکی و شبه کمکی را در هر دو گروه افعال ساده و افعال مرکب به یک میزان استفاده کرده است.

نتیجه گیری

بیمار زبان پریشی بروکای دارای آپراکسی جملات دارای افعال ساده را بیشتر (۶۱٫۶٪) از جملات دارای افعال مرکب تولید (۳۸٫۳٪) می کند. این یافته ها تا حدودی هم راستا با یافته های رقیب دوست (۱۳۸۹) می باشد با این تفاوت که وی یافته های مشابه خود را در تحلیل اسامی ساده و مرکب در بیمار زبان پریش بدست آورده است. در تحلیل وی بیماران زبان پریش بروکا در پردازش اسم های ساده کاملاً بی نقص عمل کرده بودند و خطاهای آن ها منحصر به تولید اسم های مرکب بود. بنابر این چه در تولید فعل و یا اسم مرکب به نظر می رسد هر چه ساخت صرفی واژه ها پیچیده تر باشد بیمار به همان اندازه در پردازش و تولید آن با مشکل روبرو خواهد شد.